

עלון מס' 109

שיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת וישלח

שניות ושלישיות

יש להתבונן במספרים הללו: **אחד, שניים, שלוש**. "ד' אחד ושמו אחד" **ואחדות אלוהית** זו מתגלה בעולם בצורה של **שניות**. "אחד דיבר אלוקים שנים זו שמענו" דבר ד' המקורי, האלוהי השמימי כשהוא מגיע אלינו – הוא **נשמע בשניים**. דבר ד' בתורה, "תורת ד' תמימה" **התורה האחת** מתגלה אלינו בשתי מדרגות: תורה שבכתב ותורה שבעל פה, בבריאה כולה - **בשמים ובארץ**, באמיתיות גילוייה של הקדושה **בכפליים** – כי **קדוש אני - והתקדשתם**, ועוד ועוד

הכפילות הזו אינה במובן של שתי רשויות, חס ושלום! ואינה סתירה לאחדות האלוהית אלא **השלמה** (אמר בן זומא 'צופה הייתי בין מים העליונים למים התחתונים ואין בין זה לזה אלא שלש אצבעות בלבד' - חגיגה דף טו,א) **האחדות המקורית** מסתדרת כאן במציאות ומופיעה אלינו **בכפילות של הישמעות**.

לא פחות חשוב ויסודי הוא מושג **השלישיות: "קדוש קדוש קדוש"** שרבי יהודה הלוי פירשו (בספר הכוזרי ד, ג) כהגדלה **וכריבוי** של קדושה ובתרגום יונתן בן עוזיאל נתפרש כקדושה שמימית וקדושה ארצית המתחברות בקדושה המקיפה את הכל!

שלישיות זו בסדר המדרגות, שייכת לעצם המציאות, ואין דרך אחרת להתגלות המציאות.

גם "עם זו **יצרתי** לי" מופיע בשלושה פרצופים: **האומה, התורה והארץ**, שלושה עניינים שהם אחד. ושלישיה זו הולכת ומופיעה דרך **השלישיה המקודשת** של האבות, דרך **"המרכבה"** הזאת, שכך קרויים האבות.

שלישיה זו מתחילה ביסוד הגרעיני של **אברהם**, "ואעשך **לגוי גדול**", וממשיכה בתוך 'התעלומה' (!) של **יצחק**, ומגיעה לשכלולה, תכליתה, מסקנתה וסיומה אצל יעקב – 'בחיר האבות' שהוא ראשית הופעתם הממשית של השבטים

יעקב אבינו הוא השיא האידיאלי והשלימות של שלישיית האבות שלנו, גם **בישראל**, גם **באורייתא** וגם **בארץ ישראל** שהם באמת **שלישיה אחדותית אחת**.